

fiat per *scotationem*, nempe portiuncula terræ de agro tali panniculo involuta tradebatur Prelato, aut ponebatur super altare: cur vocabatur vulgariter *scotatio*?

R. Erat *traditio symbolica*, per glebam à fundo ablatam, quæ hunc totum significabat; per hanc fundus ipse *scorabatur*, i. e. è manibus offerentis in alias transibat: eratque *scorari* verbum affine verbis: *afestucare*, vel *effestucare*, aut *merpire*, Tom. I. H. D. T. in indice juridico onomastico, *sich eines Guts enterben, und einen anderen damit beerben*.

III. S. Augustinus relat. in *can. 8. dist. 86.* ait: *qui VENATORIBUS donant, non homini donant, sed ARTI NEQUISSIMÆ.* Qui erant hi *venatores*?

R. Pugiles erant temerarii, in circo, vel amphitheatro eum feris bestiis decertantes erga mercedem vel honorarium. *l. 1. §. 6. ff. de postul. junct. l. 4. ff. de admin. rer. ad civit. pertin. & l. 122. pr. ff. de leg. 1.* Non erant illi *venatores*, qui per campos & sylvas insidiantur feris, *

* *Incidens grammaticum*: Trevis ait: *venator*, ein *Jäger*, Germanus superior autem ein *Jäger*: quinam melius? R. Trevis. Hic dicit: *er jägt mich*, ille verò: *er jagt mich*, cursum me insequitur fugans: quis rectius? R. Germanus superior.

EX JURE CIVILI.

Ad Tit. XL lib. III. Cod.

- I. **F**requens in judiciis est *confortium litis*, i. e. eorum, qui habent communionem causæ in judicia deductæ.
- II. Hoc casu *unus confortum agens solus pro parte suâ* non poterat *dilatatorie* repelli hac exceptione: *sunt & alii præter te: & dum unus confortum ut reus conveniebatur, non poterat se tueri hac exceptione: ego non sum solus, habeo confortes cause.*
- III. *Constantinus senior A.* autem sustulit hoc jus in *l. i. C. Theod. de domin. rei q̄ possit.*
- IV. *Julianus A.*, vulgò dictus *apostata*, patruum sui *Constantini* legem abrogavit in *l. i. h. t. Explosis atque rejectis præscriptionibus*, i. e. prædictis exceptionibus, *agendi, vel respondendi licentia* * pro parte *pendatur.*

* Non solum autem *respondendi licentia*, sed etiam *uecessitas*, hoc ipso, quod uni contra unum consortium agere pro sua quota licuerit.

V. Cum verò hac lege stante periculum sit contrariarum sententiarum, quas diversi iudices pro diversis consortibus ferre possent, *practica cautela* est, agi *contra omnes* consortes, aut reum à iudice petere, ut ex officio alii *concententur*.

VI. Possunt autem *ex continentia causæ* concitari ad *idem forum*, etiamsi sub *diversis foris* essent. arg. d. l. 1.

VII. *Post litem legitime ordinatam*, i. e. contestatam, unus consortium solus, reliquis absentibus agere potest, vel *excipere in solidum*, nec pro sua parte tantum, etiam *sine mandato*, dummodo sic agens caveat, reliquos *ratam rem habituros*, aut sic *excipiens* satisfactione firmet, *iudicatum solvi*. l. 2. h. t.

VIII. Hoc casu reliqui non concurrunt *ad sumptus litis* ab uno consortium triumphante factos, nisi quatenus eorum consideratione excrevisset. l. 39. ff. *famil. ercisc.*

IX. Aliud verò est, *plures esse litis consortes*; aliud, *plures causam communem* facere: *

* *Litis consortium* oritur *ex rerum communione*; *causæ communionis factio* placet *ob par jus citra communionem*: sic aliquando duo vel plures Status Imperii aut alicujus provincie *causam communem* faciunt, quia sibi par jus habere videntur; quin tamen *jurium communionem* habeant: ita si contra prætendentem decimas in aliquo districtu omnes proprietarii *communem tueantur libertatem*, consortium litis habent: quamprimum verò *districtus* ille declaratus est *decimabilis* esse prætendenti, possunt, qui de sua exemptione confidunt, *causam inter se communem facere*, sic tamen, *ut singuli sigillatim exemptionem doceant*.

X. *Ante litem cum consortibus contestatam* unus eorum solus *sine mandato* ad *agendum nomine consortium* non admittitur, etsi cautionem de rato & grato vellet præstare; admittitur autem *ad excipiendum nomine* eorum.

XI. Quando res communis est *individua*, unus solus agere potest, vel excipere, sine cautione aliorum nomine præstanda. l. 4. §. 3. ff. *si servit. vind.*

CA-

Sempronius
conditio
venditor ran
donec passum
fundis agru
Wernig) He
anni mense v
resolutionem

Q. 1. Ca

R. Dimid

2. Cuij
ein dicit W

R. Ponde

le Blanc pag.

petris parvis.

blico etiam B

tum 20 alio.

Lotharingica

Maximii.

3. An S

R. Affirma

I. H adri
peri
questus de
rio; remo
causam, p
cancellario
Norem Ss
fumpfissent.

II. In his liter

CASUS CIVILIS.

Sempronius emit agrum sub pacto: *ut, si intra annum melioris pretii conditionem invenerit, ager inemptus sit, pretio licet statim solvendo: venditor tamen non urget solutionem, adeoque emptor hanc differt, donec pactum additionis in diem expiraturum sit: Emptor, dum profundius agrum aratro scindit, reperit urnam monetis crassis (dicke Pfennig) Henrici II. Galliae Regis plenam, colligit messem, ultimo anni mense venditor, meliorem conditionem inventam, denuntiat emptori resolutionem emptionis: iste thesauro contentus reddit agrum.*

Q. I. Cujus sit iste thesaurus, venditoris, an emptoris?

℞. Dimidiabunt eum ambo. §. 39. *Iust. de R. D.*

2. Cujus ponderis, legis, ac valoris extrinseci erat talis Testonus, Treviris olim ein dicker Pfennig nuncupatus?

℞. Ponderis $2\frac{1}{2}$ drachmarum, legis 15 lothorum, sive quod idem est, & habet le Blanc pag. 268, 11 denariorum & 6 granorum: valeret ergo hodie Treviris $31\frac{1}{2}$ petris parvis. An. 1561. 4 Mart. inelyt. Magistratus Trevirensis taxavit affixo publico einen Französischen, Lothringer, Maylander, und Bremer Dickpfennig tantum 20 alb. Trevir. Anno 1585 Joannes à Schönenberg taxavit Gallicanum 28 alb. Lotharingicum verò 27 alb. An. 1593 5. Sept. valvabatur 36 alb. Ex MSio S. Maximini.

3. An & Messem restituet?

℞. Affirmativè. per l. 4. §. 4. ff. de in diem addict.

EX JURE PUBLICO S. R. I.

I. **H**adrianus IV. Papa, intellectam suorum à latere Legatorum malam pertractatione, scripsit ad *Archi- & Episcopos Germaniae*, conquestus de *Friderico I. Imp., Ottone Palatino, & Raynaldo cancellario*; remonstransque omnium Episcoporum esse hanc communem causam, petiit, permoverent illi Imperatorem, ut à comite, & cancellario satisfactionem exhiberi faciat, qui contra Legatos, & Matrem Ss. Romanam Ecclesiam magnas blasphemias evomere praesumpissent. *Radevicus lib. 3. cap. 15.*

II. In his literis dixit: *Fridericum*, acceptam occasione cujusdam verbi, quod